

Govor Brata Toholja

Želim da iskoristim priliku da se zahvalim Bratu Kunu da poseti našu Ložu.

Želim da povežem neke daleke dane koji povezuju časno ime našeg gosta Kuna sa danima kada se ubrzano razvijala masonerija u našim krajevima.

Na prostorima Srbije pri kraju dvadesetih godina prošlog veka pojavljuje se u Beogradu Veljko Kun dolazeći iz Mađarske. Prihvata pravoslavnu veru, ispred svog imena stavlja produženo ime svoga oca Andreaša i postaje Veljko Andrejević Kun, koji će do današnjih dana časno biti poznat na našim prostorima.

Brzo se Veljko Andrejević Kun uklopio u život nove zemlje.

Kao svestrani umetnik grafičar bio je prihvaćen i postao je autor prve srpske novčanice od 50 dinara koja je izrađena u Beogradu 1931. godine, kao prva u boji. Tih dana postaje mason.

Njegov sin Đorđe Kun, sledi talenat svoga oca i počinje da se bavi slikarstvom.

Kao napredni omladinac on odlazi u Španiju, ali se brzo vraća u Jugoslaviju, gde sledi Titov put, njegove ideje i nalazi se pored Tita tokom desanta na Drvar, gde mu je već bila supruga Nada.

Najbolji i najlepši portret Tita je delo Đorđa Andrejevića Kuna.

Pre odlaska u rat Đorđe je dobio ćerku Miru, buduću profesorku francuskog jezika. Mira je jedina osoba u porodici koja i danas nosi samo ime Mira Kun, bez onog Andrejević.

Ne smemo zaboraviti da je prvi gradonačelnik Beograda 1945. godine nakon rata postao Veljko Andrejević Kun i to uz Titovo odobrenje. Umro je u Beogradu 1948. godine.

Slikar Đorđe, otac Mire Kun umire 1964. godine. Mira Kun dobija sina Veljka, koji nosi ime svog dede, prvog Kuna u Srbiji.

Dragi Brate moram da kažem da sam veoma srećan što te vidim među nama. Časno ime tvoje familije je od prvih dana deo naše masonerije. Dragi Brate ti si jedan od nas.

Rekao sam.

Branko Toholj